

Erik Ansvang

OM MANI

PADME

HUM

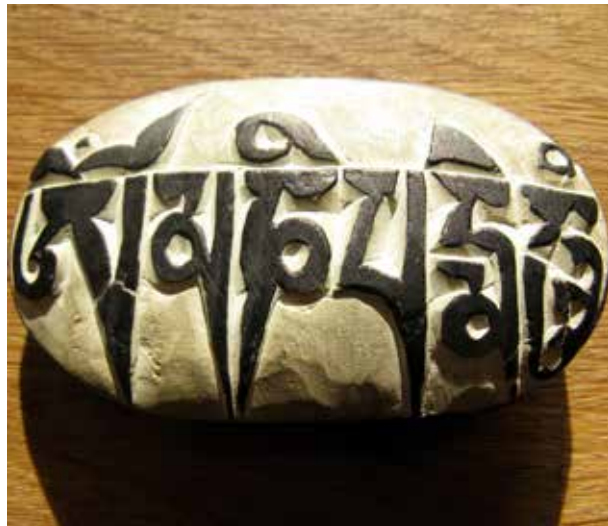

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

OM MANI PADME HUM

Erik Ansvang

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Om Mani Padme Hum

Af Erik Ansvang

"OM" er den femte rodraces mantra. "Om Mani Padme Hum" er den fjerde rodraces mantra. Mantraet "Om Mani Padme Hum" betyder "jeg er i dig, og du er i mig", men det betyder også "juvelen i lotusblomsten".

H.P. Blavatsky: *Den Hemmelige Lære*, bind II

"Juelen i lotusblomsten"

Et mantra er tankens redskab. Ordet "*mantra*" stammer muligvis fra "*man*", der betyder "*at tænke*" eller "*tænkeren*" og "*tra*", der betyder "*at beskytte*". Men sædvanligvis beskrives et mantra som en række stavelser, der aktiverer stærke kræfter, forudsat at de intoneres korrekt.

Mennesker, der bruger mantraer, er naturligvis interesseret i at vide, hvad et mantra betyder, før de bruger det, og derfor er det nødvendigt med en oversættelse fra det oprindelige sprog til et vesterlandsk. Men når det gælder "Om Mani Padme Hum", er det ikke muligt at oversætte mantraet med en enkel sætning eller endda et par sætninger.

"Om Mani Padme Hum" er et mantra, der primært benyttes i Østen. "Mani" er "juvelen" eller det positive, aktive, maskuline princip (af roden "man"). "Padme" eller "padma" er "lotusen". Ordet er muligvis afledt af "padmat", der betyder "rig på stængler". "Hum" er en kraftfuld mantrastavelse, og adskillige tibetanske mantraer på seks stavelser begynder med "Om" og slutter med "Hum". "Om Mani Padme Hum" oversættes ofte med sætningen "hilset være juvelen i lotusblomsten" eller "hilset være den, der udgør juvelen i lotusblomsten".

Det mest almindelige er imidlertid at sige, at "Om Mani Padme Hum" betyder "juvelen i lotusblomsten". I virkeligheden er det meningsløse ord, for hvorfor dog gentage "juvelen i lotusblomsten" – "juvelen i lotusblomsten" ... rytmisk og mantrisk? Det er meningsløse ord, hvis de ikke forstås rigtigt og dvs. *esoterisk*. Hvis de forstås esoterisk, vil mantraet til gengæld afsløre den uadskillelige enhed mellem mennesket og Universet, for mantraet udtrykker opfattelsen af enhed på syv forskellige niveauer, som kan anvendes på syv forskellige måder på lige så mange bevidsthedsplaner.

Altings enhed

"Om Mani Padme Hum" er et mantra med seks stavelser, og i Tibet betragtes det som det mest kraftfulde af alle mantraer. Det siges, at de centralasiatiske folkeslag har modtaget mantraet af Padmapani. Men hvem er Padmapani? Padmapani er egentlig det samme som 2. Logos eller Avalokitesvara, men betegnelsen benyttes også om *sjælen*. Alle mennesker er sjæle, og det betyder, at *alle* har "juvelen i lotusblomsten" i sig, uanset om man kalder den Padmapani, Krishna, Buddha, Kristus eller bruger en anden betegnelse for menneskets guddommelige center. Det medfører også, at alle kan erkende "juvelen i lotusblomsten", når de udviklingsmæssigt er klar til det.

Åndsvidenskaben oplyser desuden, at uanset hvordan man betragter mantraet, betyder det: *"Jeg er den, jeg er"* – *"jeg er i dig, og du er i mig."* I denne enhed bliver det fuldkomne menneske til en gud. Hvis mennesket er indviet (og her tænkes der udelukkende på en mester med 5. indvielse), vil kraften fra mantraet være en opbyggende eller beskyttende tankestrøm, der kanaliseres i en bestemt retning. På den måde kan mesteren gavne og beskytte alt fra enkelte mennesker til hele nationer. Et godt menneske med en åndelig indstilling, der bruger mantraet, bliver en beskytter af enhver, det er sammen med, selvom det ikke selv har nogen anelse om det. Det er et åndsvidenskabeligt faktum.

Denne påstand kræver en forklaring. Hvorfor det er tilfældet? Den åndsvidenskabelige forklaring kræver, at man forstår tallenes kraft og deres tilstedeværelse i form af lyde og dermed også i form af ord og bogstaver. *"Om Mani Padme Hum"* er et godt eksempel pga. den næsten ubegrænsede kraft, mantraet rummer, når det udtales af en mester. Det er også interessant på grund af de muligheder, mantraet rummer, når det udtales af et hvilket som helst menneske. Ord er levende kræfter, og derfor opfordrer åndsvidenskaben til forsigtighed, når mantraet anvendes. Mantraet må ikke bruges i vrede, for man udsætter både sig selv og andre for fare, hvis intentionen ikke er positiv.

Ord, tal, lyd og farver

I Vesten er man stort set uvidende om lydens skjulte kræfter. Man har heller ikke kendskab til de akashiske vibrationer, men de kan faktisk aktiveres af mennesker, der ved, hvordan man udtaler bestemte ord og sætninger. Ordet *"OM"* eller sætningen *"Om mani padme hum"* har en nær relation til kosmiske kræfter, men hvis man ikke har kendskab til stavelsernes naturlige orden, kan man ikke bruge mantraet til så meget. *"OM"* er naturligvis i familie med *"AUM"*, der kan udtales som to, tre eller syv stavelser, og stavelserne skaber forskellige vibrationer. Bogstaver er udtalte lyde. Lyde svarer til musikalske toner. Toner svarer til tal og farver. Der

er derfor tale om kræfter og tattvaer.¹ Universet er opbygget på grundlag af tattvaerne, og det fortæller noget om den kraft, der ligger skjult i udtalte lyde.²

Hvert bogstav i alfabetet har sin specielle farve eller nuance – uanset om man inddeler alfabetet i tre, fire eller syv rækker på syv bogstaver hver eller niogfyrre. Kender man de alfabetiske bogstavers farver, og de tal, der svarer til de syv, samt de niogfyrre farver og nuancer på planernes og kræfternes skala og deres respektive orden på de syv planer, kan man lære kunsten at forbinde dem og skabe samspil. Men det er meget vanskeligt, for i alfabetet i sanskrit, senzar og andre esoteriske sprog er der et tal, en farve og en bestemt stavelse, som svarer til hvert enkelt bogstav. Det var også tilfældet med det gamle mosaiske hebraiske sprog. Men hvor mange kender disse sprog? Åndsvidenskaben oplyser, at senere i udviklingen vil disciple få oplysning om de tal og farver, der svarer til de latinske bogstaver (sådan som de udtales på *latin* – ikke på engelsk, skotsk eller irsk). Men menneskeheden er endnu ikke moden.

Planernes farver og tal

Hvis stavelser eller bogstaver skal gøres *anvendelige*, skal man desuden have kendskab til *planernes* farver og tal. Men det er ikke nok. Man skal kende de zodiaktegn, der svarer til hvert bogstav i alfabetet.³ Hvis man eksempelvis vil aktivere buddhi,⁴ må man synges mantraets første ord på tonen "mi". Udover at betone "mi", må man samtidig visualisere den gule farve, for den gule farve svarer til denne lyd. Det skal man gøre hver gang bogstavet "m" forekommer i "Om mani padme hum". Ikke fordi tonen har samme betegnelse i det oprindelige sprog, sanskrit eller i senzar, for det er ikke tilfældet, men fordi bogstavet "m" følger efter det første bogstav og desuden er det syvende og det fjerde i den hellige formel.

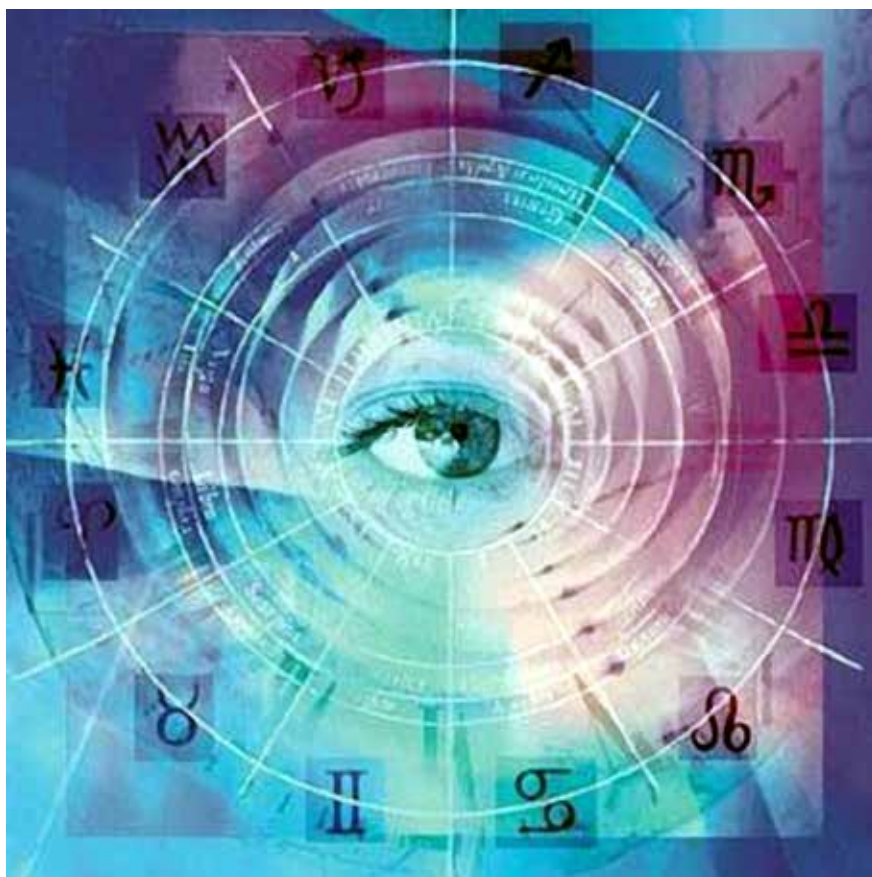
1 Tattva (sanskrit) er spirituelt (dvs. indre) lys. Tattva er de linjer, der danner et atoms form, grundakserne for atomets vækst og aksernes vinkelforhold. En analogi er krystallernes akser.

2 Jvf. Johannesevangeliet, 1,1 – "I begyndelsen var Ordet".

3 Se *Stilhedens Stemme*.

4 Buddhi er der næsthøjeste princip i menneskets udvikling. I åndsvidenskaben tales der om det buddhiske plan og menneskets buddhiske legeme. Buddhi er også evnen til visdom og intelligens til forskel fra bodhi, der er selve kundskaben og intelligensen.

Som buddhi er det det andet og som buddhi-manas⁵ er det det andet og det tredje i forening.

Mikrokosmos og makrokosmos

Når man studerer åndsvidenskab, må man kende studierne dobbelte formål. For det første ønsker åndsvidenskaben at dokumentere, at mennesket (mikrokosmos) i sit åndelige og fysiske væsen er identisk med Det Ene Livsvæsen eller Det Absolutte princip (makrokosmos). For det andet ønsker man at vise, at mennesket potentielt har de samme evner, som findes i de skabende kræfter i naturen. Men for at forstå dette samspil, skal mennesket have et dybtgående kendskab til forbindelserne mellem farver, lyde og tal. Østens hellige formular *"Om Mani Padme Hum"*, er bedst egnet til at give en forestilling om samspillet mellem disse egenskaber og funktioner.

Tallene, der symboliserer juvelen (eller sjælen) i lotusen, der repræsenterer det androgyne menneske, er 3, 4, 7, 10, og tilsammen udgør de enheden. Forståelse af åndsvidenskaben afhænger af et indgående kendskab til disse tals betydning og kraft i deres forskellige kombinationer og i deres indbyrdes forbindelser med lyde, ord og farver eller bevægelsehastigheder (som af naturvidenskaben kaldes vibrationer).

⁵ Manas er tænkeevnen og et af de tre principper i det trefoldige mennesket, der består af atma (det højeste), buddhi og manas. Manas inddeles i to dele. Højere manas kaldes kausallegemet (sjælslegemet) eller den abstrakte tænkning, og lavere manas, som er den konkrete tænkning, intelligensen, det tænkende, individualiserende og reinkarnerende princip. Højere manas udgør sammen med atma og buddhi menneskets højere trefoldighed eller det højere selv.

OM eller AUM

Først skal der fokuseres på det indledende ord "OM" (eller "AUM"). "OM" er en "tilsløring". Sætningen "Om Mani Padme Hum" har ikke seks, men syv stavelser, for den første stavelse er dobbelt, når den udtales rigtigt. Og den er tredobbelt i sin dybere natur – AUM. Den repræsenterer den altid skjulte, oprindelige, tre-enige differentiering – som ikke kommer fra, men er i det Ene Absolutte, og det symboliseres derfor ved firtallet eller tetraktys i den metafysiske verden. Tetraktys er græsk og betyder "et antal af fire". Pythagoræisk betegner det summen af de første fire tal ($1 + 2 + 3 + 4 = 10$) eller den ligesidede trekant, der er dannet af i alt ti kugler med fire nederst, tre, to og en ovenpå. En anden, mindre udbredt opfattelse er, at tallene 6, 8, 9, 12 også danner en tetraktys, fordi de indgår i de tre vigtigste tonespring, som kan udtrykkes ved talforhold.

Der er tale om enhedskraften eller *atman*. Det er atman, den højeste ånd i mennesket, som i forbindelse med buddhi og manas kaldes den højere triade eller tre-enighed. Triaden med dens fire lavere menneskelige principper er desuden omgivet af en aurisk atmosfære, på samme måde som blommen i et æg er omsluttet af æggehviden og skallen. Højere skabninger fra andre planer ser mennesker som en mere eller mindre lysende oval sfære.

Universets fødsel

For at dokumentere overensstemmelsen i den proces, hvor et kosmos, et univers, et solsystem, et planetarisk væsen og et barn på Jorden fødes, kræver det en tydeligere forklaring. Har man kendskab til fysiologi, vil det være nemmere at forstå det. De, der har læst f.eks. Vishnu Purana eller andre Puranaer, kender den eksoteriske allegori om (den mandlig-kvindelige) Brahmas fødsel i verdensægget,

Hiranyagarbha⁶, der er omgivet af verdensæggets syv områder eller rettere bevidsthedsplaner. I formens og stoffets verden bliver det til syv og fjorten lokaer⁷.

Uden at røbe hinduernes hemmeligheder, kan man oplyse, at de i umindelige tider har sammenlignet både Universets og Solens "moderskød" med kvindens. Om det første siges der: *"Moderskødet er så stort som Meru"⁸*, og – *"de fremtidige vældige oceaner lå slumrende i urhavet, som fyldte dets hulrum, kontinenterne, havene og bjergene, stjernerne, planeterne, guderne, dæmonerne og menneskeheden. I sine ydre og indre lag lignede det i sin helhed kokosnødden, der indvendig er fyldt med frugtkød og udvendig er dækket af skal og bark."* I et vers i Vishnu Purana tilføjes det, at Meru var fosterhinden og de andre bjerge var årehinden.⁹

Barnets fødsel

På samme måde skabes et menneske i livmoderen. Ligesom Brahma i de eksoteriske beretninger er omgivet af syv lag indeni og syv udenom verdensægget, er det samme tilfældet med fosteret (det første eller det syvende lag, afhængig af om man tæller dem indefra eller udefra). Åndsvidenskaben nævner syv indre og syv ydre lag, og i fysiologien regner man også med syv slags indhold i livmoderen, selvom man ikke har nogen anelse om, at processen er identisk med den, der sker i det universelle moderskød.

6 Hiranyagarbha betyder bogstaveligt "den gyldne livmoder" eller "det gyldne æg", men det skal forstås i betydningen "det universale kim", som er kilden til Universets skabelse. Upanishaderne kalder det "sjælen i Universet" eller Brahman og forklarer, at Hiranyagarbha flød rundt i tomhed, mørke og ikke-eksistens. Derefter brød Hiranyagarbha i to halvdele (dannelsen af dualitet). I klassisk hinduisme er Hiranyagarbha et navn på Brahma, fordi Brahma blev født af et guldæg.

7 Loka er betegnelsen for verdener, sfærer eller planer. Ordret betyder loka en "lokalitet", en region eller et fjernt sted.

8 Meru – også kaldet Sumeru, "storslåede Meru" – er gudernes hellige bjerg i hinduistisk, buddhistisk og jainistisk mytologi og anses for at være centeret for alle fysiske og åndelige universer i stil med det græske Olympos – "Verdensbjerg". Meru betragtes som hjemsted for Brahma og andre guddomme.

9 Årehinden er en tynd, blodrig hinde, som sidder mellem senehinden og nethinden. Den forsyner den ydre del af nethinden med ilt og næring.

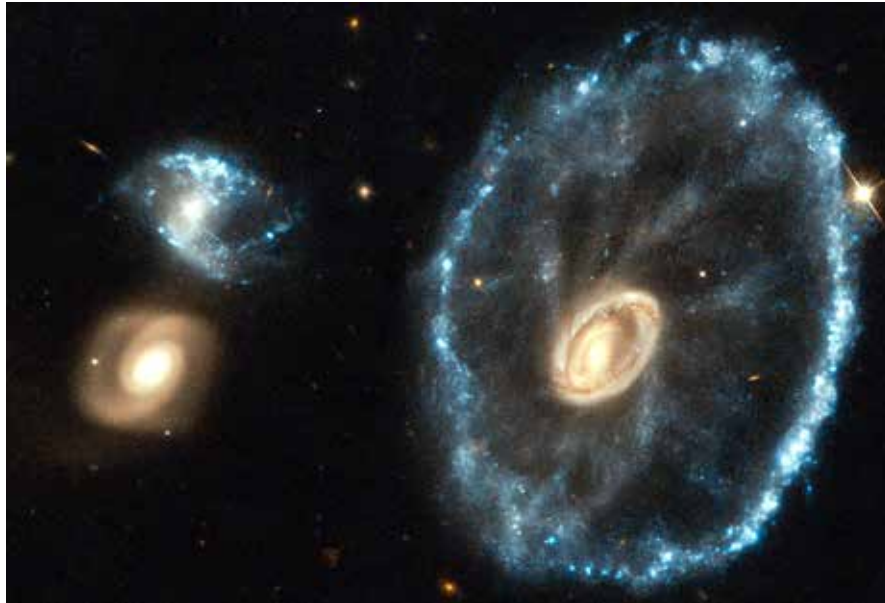

De syv former for indhold er:

1. Fosteret.
2. Fostervandet, der umiddelbart omgiver fosteret.
3. Fosterhinden (amnion), en hinde, der stammer fra fosteret, og som indeholder fostervandet.
4. Navleblæren, som i begyndelsen fører næring til fosteret og ernærer det.
5. Allantois, et vedhæng til fosteret i form af en lukket sæk, der breder sig mellem tredje og syvende lag i midten af det sjette. Og efter at have udviklet sig til moderkagen har det til opgave at føre næring til fosteret.
6. Mellemrummet mellem det tredje og det syvende lag (fosterhinden og årehinden). Mellemrummet er fyldt med en æggehvideholdig væske.
7. Årehinden (chorion) eller det yderste lag.

Indholdet i hver enkelt af de syv former er dannet efter en prototype – en på hvert af de syv eksistensplaner, som igen svarer til stoffets syv tilstande og alle øvrige kræfter i naturen. Alle tilstande og kræfter står i forbindelse med sansningen.

DET

Her er det ikke tanken at fordybe sig i menneskets forestillinger om en personlig Gud. I stedet drejer det sig om det rent guddommelige – til det, der ligger til grund for alt i den grænseløse natur. I Vedaerne har det en esoterisk sanskritbenævnelse: "TAT" eller "DET". Udtrykket benyttes om den "uerkendelige rodløse rod". På grundlag af den erkendelse, er det muligt at besvare nedenstående syv åndsvidenskabelige spørgsmål:

1. spørgsmål:	<i>"Hvad er det evige Absolutte?"</i>
Svar:	<i>"DET."</i>
2. spørgsmål:	<i>"Hvordan er kosmos blevet til?"</i>
Svar:	<i>"Gennem DET."</i>
3. spørgsmål:	<i>"Hvordan eller hvad vil det blive, når det synker tilbage i pralaya?¹⁰"</i>
Svar:	<i>"I DET."</i>
4. spørgsmål:	<i>"Hvorfra stammer den levende og den 'livløse' natur?"</i>
Svar:	<i>"Fra DET."</i>
5. spørgsmål:	<i>"Hvad er den substans og essens, Universet er skabt af?"</i>
Svar:	<i>"DET."</i>
6. spørgsmål:	<i>"I hvad har det været og igen og igen vil blive opløst i?"</i>
Svar:	<i>"I DET."</i>
7. spørgsmål:	<i>"Er DET både den energimæssige og den stofflige årsag til Universet?"</i>
Svar:	<i>"Hvad er eller kan det være andet end DET?"</i>

¹⁰ Pralaya er en hvileperiode mellem to Manvantaraer (manifestationsperioder).

Syv- eller ti-deling?

Hvorfor opdeles mennesket i syv "principper", når Universet, makrokosmos og mikrokosmos opdeles i ti? Årsagen er, at det fuldkomne tal ti deles i to dele. I helheden – åndeligt og fysisk – er der ti kræfter, nemlig tre på det subjektive og ubegribelige plan og syv på det objektive og begribelige.

Der er nu sagt tilstrækkeligt til at dokumentere, at mens sætningen "*Om Mani Padme Hum*" for det gennemsnitlige menneske alene betyder "*juvelen i lotusblomsten*", så betyder det "*min indre gud*" for esoterikere. Alle mennesker har en indre gud, for mennesket har altid været en sjæl med guddommelig potentiale. Mantraet bekræfter den uløselige forening mellem mennesket og Universet, for lotusen har altid været symbolet på kosmos som den absolutte totalitet, og juvelen repræsenterer det åndelige menneske eller Gud.

I sfærernes evige musik findes den fuldkomne skala, der svarer til farverne, og i det tal, der bestemmes af farve- og lyd vibrationerne, og som "*ligger til grund for enhver farve og styrer enhver lyd*", findes summen af det manifesterede univers. Disse forbindelser kan beskrives ved at vise forholdet mellem farve og lyd og de geometriske figurer, der udtrykker de fremadskridende stadier i den kosmiske manifestation og udvikling.

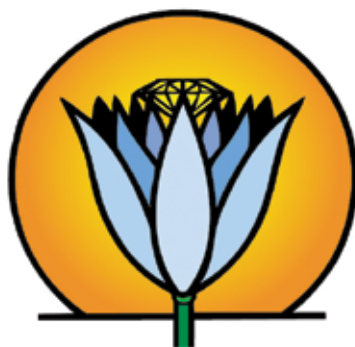

"Sjælens afsløring fører til manifestationen af Det Ene Liv. Manifestationen af Guds søn fører til viden om Faderen. Det højere selv (sjælen, der stråler igennem det lavere selv (personligheden), skaber åbenbaringen af det guddommelige eller åndelige selv. Formen bærer på diamanten, og når formen åbenbarer sin skjulte ædelsten, og arbejdet med at slibe og polere er fuldført, vil juvelens skønhed komme til syne. Når lotusplanten er fuldt udviklet, springer blomsten ud, og i dens kronblades centrum ses "juvelen i lotusblomsten" – (Om Mani Padme Hum).

Det symbolske formaspekt gælder for alt, og uanset om symbolet er substansens atom, mineralet, et træ, et dyr eller "formen af en Guds søn", vil det første aspekts juvel findes skjult. Det vil vise sig i kraft af kvaliteten af bevidsthed i en eller anden af dens mange tilstande."

Alice A. Bailey: *Sjælens Lys*, s. 234

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk